

Helsingin yliopisto - Helsingfors universitet - University of Helsinki ID 2005-3266

Tiedekunta-Fakultet-Faculty Valtiotieteellinen tiedekunta		Laitos-Institution-Department Yhteiskuntahistorian laitos	
Tekijä-Författare-Author Inkinen, Susanna			
Työn nimi-Arbetets titel-Title Sivustakatsojasta osallistujaksi : Suezin kriisi Suomen ulkopoliittisessa päätöksenteossa			
Oppiaine-Läroämne-Subject Poliittinen historia			
Työn laji-Arbetets art-Level Pro gradu		Aika-Datum-Month and year 2005-04-01	Sivumäärä-Sidantal-Number of pages 100
<p>Tiivistelmä-Referat-Abstract</p> <p>Tutkielmassani tarkastelen, mikä sai Suomen lähtemään mukaan YK:n ensimmäiseen rauhanturvaoperaatioon Suezin kriisin yhteydessä. Mitkä tekijät ovat vaikuttaneet siihen, että Suomi lähti mukaan operaatioon, jonka lopputuloksesta kenelläkään ei ollut varmuutta? Oliko Suomi lopulta valmis luopumaan sisäänpäinkääntyneisyydestään ja ottamaan aktiivisesti osaa kansainväliseen toimintaan?</p> <p>Tutkielmani on rajattu vuosiin 1947-1957. Suezin suomalaisten valvontajoukkojen sekä niihin liittyvän ulkopoliittisen päätöksenteon avulla tutkin sitä, kuinka Suomen YK-politiikka kehittyi YK-jäsenyyden alussa ja kuinka Suomen suhtautuminen YK:hon muuttui niiden kahdeksan vuoden aikana, jolloin jäsenyyttä odotettiin.</p> <p>Toinen maailmansota teki suomalaisista epäluuloisia muita valtioita kohtaan. YK oli suomalaiselle valtiojohdolle pitkään pelottava paikka, jossa oli suuri vaara joutua osaksi kylmän sodan ristiriitoja ja vastakkainasetteluja. Suomen tultua YK:n jäseneksi 15.12.1955 presidentti Urho Kekkonen kehotti Suomen YK-edustajaa G. A. Gripenbergiä pysyttelemään tarkkailijan roolissa sekä hakemaan tukea Pohjoismaiden ryhmästä aina, kun se oli mahdollista. Suomi pyrki mahdollisuuksien mukaan osoittamaan kuuluvuuttaan pohjoismaiseen ryhmään. Suezin valvontajoukkoihin Suomi lähtikin osana pohjoismaista ryhmää Norjan, Ruotsin ja Tanskan kanssa. Suomi oli näistä kuitenkin ainoa, joka vetäytyi operaatiosta vuoden jälkeen kolmen muun jatkaessa Lähi-idässä operaation loppuun saakka.</p> <p>Suezille lähtiessään Suomi ei tiennyt, mihin se lupautui ja mitä se voisi operaatiolla mahdollisesti saavuttaa. Suezille ajaututtiin presidentti Kekkonen mielestä kiittolisuudesta YK-jäsenyyttä kohtaan, mutta myös Suomen kokemattomuutta kansainvälisissä ympyröissä. Kovin määrätietoista Suomen politiikka ei näytä missään vaiheessa olleen, tästä kertovat jo Suomen vaikeudet päättää osallistumisensa jatkumisesta operaatiossa.</p> <p>Suomen vetäytymispäätöstä jouluna 1957 pahoiteltiin YK:n keskuudessa. Vetäytymisen syynä ei ollut Neuvostoliiton painostus, kuten aikalaiset helposti ajattelivat. Syynä ei myöskään ollut kiista korvauksista YK:n kanssa, sillä Suomen kulut eivät lopulta rasittaneet valtiontaloutta liiaksi. Suomalaiset suhtautuivat varovaisuudella kansainväliseen toimintaan ja olivat sitä mieltä, että vuoden osallistuminen riitti, sillä Suomi ei ollut alun alkaenkaan sitoutunut operaatioon kuin pahimman kriisin selviämiseen asti. Kenelläkään ei ollut takeita siitä, kuinka pitkään Neuvostoliitto pysyisi myötämielisenä operaatiota kohtaan.</p> <p>Suomi selvisi hyvin sudenkuoppia täynnä olevista ensimmäistä YK-vuosista. Suezilta lähdön aiheuttama imago tappio unohtui pian, kun kansainvälinen yhteisö sai muuta ajateltavaa. Vaadittiin kuitenkin suuri muutos Suomen kansainvälisessä asemassa yöpakkasten ja noottikriisin seurauksena sekä Kekkonen aseman vahvistuminen 1960-luvusta eteenpäin, ennen kuin Suomi oli valmis siirtymään kohti aktiivisempaa YK-politiikkaa, jossa oli mahdollisuus YK:n avulla tuoda esiin Suomen puolueetonta asemaa kylmän sodan pyörteissä.</p>			
Avainsanat-Nyckelord-Keywords rauhanturvaaminen Suezin kriisi Suomi - ulkopoliitiikka - - 1940-luku - 1950-luku Yhdistyneet kansakunnat			
Säilytyspaikka-Förvaringsställe-Where deposited			
Muita tietoja-Övriga uppgifter-Additional information			